Η Μάρω Βαμβουνάκη γράφει στη nerit.gr

23 Μαρτίου 2015 - 01:00

ΕΝΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ
Επιμέλεια: Μαρία Σφυρόερα

Είναι γνωστό εκείνο που είχε πει στον καιρό του ο Φλωμπέρ:

“Η Μαντάμ Μποβαρύ είμαι εγώ!”

Κι αυτό γενικά ισχύει για κάθε συγγραφέα, είτε το συνειδητοποιεί είτε όχι. Έστω και χωρίς να το έχεις παραδεχθεί, μιλάς για σένα και με υλικά από τις εσωτερικές αποθήκες σου. Συχνότατα βέβαια πολύ παραποιημένα, αλλά για τα δικά σου γράφεις. Γιατί γνωρίζεις καλά μονάχα εκείνο που αποτελεί δική σου εμπειρία, δική σου κατοχή. Μόνο ό,τι έχουμε ζήσει ξέρουμε, έστω μισοξέρουμε, αφού και ο εαυτός μας, όπως και ο άλλος, δεν παύει να παραμένει “ένα αδιαπέραστο μυστικό”. Τα απολύτως φανταστικά βιβλία εγώ τα βαριέμαι.

Έτσι λοιπόν, καμωμένο από ψηφίδες της ζωής μου, της ζωής άλλων που την συζήσαμε, μιας κάποιας φαντασίας μου, είναι σχεδιασμένο και το καινούργιο μου, το ***Σιωπάς για να ακούγεσαι.***
Γράφτηκε πολύ γρήγορα, μέσα στο καλοκαίρι του ‘14, από μνήμες και σημειώσεις όμως μιας ζωής. Γενικά σκέφτομαι επί χρόνια τους ήρωές μου, τους κομπάρσους μου και τις υποθέσεις τους, τα σχόλια και τις δήθεν ερμηνείες, αλλά όταν φτάσει η ώρα τους, κάθομαι και τα γράφω όλα αυτά πολύ γρήγορα.

Είναι του χαρακτήρα μου και των ρυθμών μου η βιασύνη στην πράξη. Σα να παίρνει το σπίτι φωτιά και επείγει να τρέξω να τη σβήσω. Παλιά μου έδινε αρκετό άγχος τούτο το αίσθημα της καταγραφής, τώρα πια όχι, ίσως γιατί γνώρισα καλύτερα τον εαυτό μου και τον παλεύω καλύτερα. Τον ηρεμώ με κόλπα που σιγά σιγά βρήκα.
Νομίζω πως έτσι είναι το άγχος γενικώς. Συνδέεται πολύ με το πόσο ξέρουμε τον εαυτό μας. Το κομμάτι το άγνωστο είναι ξένο και ως εκ τούτου εχθρικό, ο ξένος για τους αρχαίους υπήρξε πάντα εχθρός. Και το άγχος είναι φόβος.

Όσο για τον τίτλο, *Σιωπάς για να ακούγεσαι*, είναι από φράση που κάποτε διάβασα -δεν θυμάμαι πού- και μου έκανε μεγάλη εντύπωση! Θυμήθηκα μια νεκρή πια γυναίκα που γνώρισα και όταν βρισκόταν σε μια συντροφιά, ήταν η μόνη που καθόταν σιωπηλή. Όταν όμως έφευγες από τη συντροφιά, εκείνη ήταν το μόνο πρόσωπο που σου είχε χαραχθεί σε καρδιά και μνήμη. Διότι είχε παρουσία! Ήταν ένας άνθρωπος με παρουσία, γνώριζε την ψυχή της, ήταν συγκροτημένη, ανεξάρτητη, δεν είχε ανάγκη να προβάλλεται, και ως εκ τούτου, η σιωπή της, ήθελε δεν ήθελε, ήταν **σιωπή γεμάτη**. Υπάρχουν και **σιωπές κενές**, σε πνίγουν, σε απωθούν σαν χάος. Όλα έχουν να κάνουν με το περιεχόμενο του σιωπούντος.

Γενικά όμως πιστεύω με τα χρόνια, πως όσο περισσότερα λες και λες, όσο πιο πολύ εξηγείς, τόσο σβήνεις με γομολάστιχα εκείνο που προσπαθείς να μεταδώσεις. Άσε, που προκαλεί τον εγωισμό του άλλου η τόση σου επιμονή. Διότι και η δική σου φλύαρη συμπεριφορά, από εγωισμό εντέλει είναι. Και από εγωισμό, έστω…

Έχει αξία να μάθουμε τις μυστικές τέχνες των σιωπών μας. Είναι ιδιαίτερα δραστικές. Γοητευτικά μαγικές θα έλεγα, και προωθούν αλήθειες.
Δεν το έχετε προσέξει πως **οι ερωτευμένοι αγαπούν να ησυχάζουν ο ένας δίπλα στον άλλο;**
Πως ο ίδιος ο Θεός, ο πανταχού παρών, κατά κανόνα σιωπά;

Μάρω Βαμβουνάκη

Το βιβλίο *Σιωπάς για να ακούγεσαι* κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός (σελ.: 272, τιμή: 14,40 €).

Η **ΜΑΡΩ ΒΑΜΒΟΥΝΑΚΗ** γεννήθηκε στα Χανιά, όπου έζησε τα παιδικά της χρόνια. Από εννέα χρόνων ήρθε με την οικογένειά της στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά και ψυχολογία. Από το 1972 και για έντεκα χρόνια έζησε στη Ρόδο, όπου εργάστηκε ως συμβολαιογράφος. Σήμερα ζει στην Αθήνα. Τα μυθιστορήματά της Ο ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΠΟΛΩΝΟΣ και ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ ήταν υποψήφια για το Βραβείο Αναγνωστών – ΕΚΕΒΙ 2011 και 2012 αντίστοιχα.
Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης: Ο ΠΑΛΙΑΤΣΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΙΜΑ,

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΞΟΔΕΥΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ, ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ ΓΕΜΙΖΕΙ ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΑ, η συλλογή διηγημάτων ΑΥΤΗ Η ΣΚΑΛΑ ΔΕΝ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ, ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΞΑΝΑ, σε κοινό τόμο ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ, ΝΤΟΥΛΙΑ και Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ, καθώς και το βιβλίο της για παιδιά ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ.